

*Fra Klubbens besøg på Frederiksberg Slot
tirsdag, den 7. maj 2019*

Frederiksberg Slot bruges af Hærens Officersskole og er som sådan militært område. Klubben blev modtaget af vagten i porten til slottet, hvor der blev holdt nøje mandtal over de deltagende medlemmer.

Vel indladt på slottet samledes vi i Cafeen i den vestre sidefløj, hvor der var sat kaffe/the og kage frem til deltagerne. Omvisningen blev efter aftale med guiderne ændret til kl. 16.00. I cafeteriet er ophængt portrætmalerier af generaler fra de slesvigske krige: Læssøe, Rye, Helgesen m. fl.

Fra cafeteriet førte guiderne deltagerne over til hovedfløjens indgangstrappe, med Frederik IV's navnetræk over døren, der fører ind i en flisebelagt vestibule med mindetavler for officersskolens faldne i 2. verdenskrig og i Afghanistan. Fra vestibulen kom vi ind i Marskalstuen.

Allerede omkring 1620 samlede Christian IV grundarealet, som omfatter det nuværende Frederiksberg. Ved indgangen til den nuværende Frederiksberg Have opførtes et landsted, som i 1680 overgik til kronprins Frederik (den senere kong Frederik IV); Midterfløjen er brændt, men de to sidefløje flankerer endnu indgangen til haven. Frederik IV byggede, da han var blevet konge et lystslot på toppen af Solbjerghøj (nuv.

Valby Bakke). Under Christian VI fik slottet i 1732-38 sit nuværende karakteristiske udseende med de to krumme sidefløje, der omslutter gårdspladsen og mødes i portbygningen. I 1849 overgik slottet til staten, der anvender det som officersskole.

Marskalstuen er ligesom den overvejende del af slottets øvrige rum udstyret med loftstukkaturer af de bedste kunstnere. På gulvet under et bord er et tæppe med officersskolens motto: Ingenio et Armis (med visdom og våben). På bordet er udstillet flere modeller af slottet i dets forskellige bygningsmæssige udviklingstrin. I

Marskalstuen blev deltagerne delt op i to hold med hver sin guide. Derefter gik referentens hold til riddersalen/spisesalen på 1. sal midt i huset. I

dette rum bemærkes en niche med en stor opsats. Nichen og opsatsen ser meget rigtige ud, men væggen er ganske jævn og helt uden niche!

Det næste rum bliver kaldt Rosen eller Maskeradesalen. En Rose er et sted, hvor man kan tale diskret og dette rum blev benyttet til spisestue for kavalere og hofdamer. Tapetet i Maskeradesalen er en kopi af et oprindeligt vildsvinetapet i gyldenlæder, hvormed også stolene var betrukke. I loftet er et stort loftsmaleri, hvis uendeligheds-perspektiv man ellers kun ser i Sydeuropa. Maleriet, der har titlen "Maskerade" er da også en festlig følge af Frederik IV's Italiensrejser og venetianske karnevals-dage. Kongens Italiensrejser har i i det hele præget slottets udformning og ydre og indre udsmykning.

I dette kongens "maison de plaisance" udspandt sig i 1721 en bemærkelsesværdig begivenhed, idet Frederik IV kun to dage efter dronning Louises død og bisættelse lod sig vie til Anna Sophie Reventlow, storkanslerens på det tidspunkt 17-årige datter, kaldet "Hertuginde af Slesvig", hvorefter Anna på sin 18-årsfødselsdag af kongen ved en særpræget ceremoni i sit sovegemak ophøjedes til Dronning i overværelse af diplomatiet og højtstående embedsmænd.

Over hovedfløjens tag er Flagbastionen, en ret stor terrasse omkring slottets flagstang. Fra bastionen er der 360 gr. udsigt over København. Nedstigningen gik gennem Det kinesiske Værelse eller Kongens store Kabinet. Særlig stort var det nu ikke, men forsynet med ganske mange malerier, herunder fire, som efter kgl. ordre skulle

anbringes i kabinettet uanset, at de var for store. Problemet løstes ved at bøje malerierne ind i kabinettets hjørner, således at de hver delvis dækker to vægge. Gennem et påklædningsværelse kom vi ad en hemmelig dør og en meget smal og stejl trappe ned til Marmorbadet, indrettet 1770 af Harsdorff. Væggene er udsmykket med gipsstukkatur og under kasselloftet hænger et stort spejl. Fra badet

gik vi tilbage igen ad den smalle trappe og videre gennem østre dagligstue og kongens og dronningens soveværelse med den særlige lysekrone og lampetterne.

I korridoren i østre sidefløj hænger ”klassebilleder” fra slutningen af 1800-tallet til nutiden af de færdiguddannede hold. I korridoren hænger også en maleriserie på 13 billeder malet af Mathilde Fenger til minde om hærens indsats i Afghanistan. Mathilde Fenger, født 1977, er uddannet i klassisk oliemaleri i Frankrig og tog i 2010 initiativ til en rejse til Afghanistan med et hold udsendte soldater for at skildre krigen i Afghanistan. Det var første gang 150 år, at hæren havde en kunstner med på mission. Ud fra sine oplevelser frembragte hun en maleriserie med bl. a. følgende titler: På vej i mission, Sygeplejerske, læge og helikopter, Ingeniørtropperne, bygning af bro, Kampvogn på vej ud af porten, Undervisning af kvinder i Gereshk, Børn ved køretøjerne, Kampvogne i ørkenen, Hjemkomst.

Fra maleriserien gik vi til dronning Sofie Amalies tekøkken, nu kaldet Prinsessernes pandekagekøkken, hvor væggene og ildstedet er helt beklædt med Delfterfliser; på skorstenen er et draperi i gips modeleret af en italiensk stukkatør.

Det sidste rum, vi besøgte på slottet var slotskirken, der er indrettet i den østre tværbygning 1707 – 11. I kirken samledes de to hold deltagere i omvisningen igen. Tværbygningen er orienteret nord – syd. Traditionelt er hovedaksen ved kirker imidlertid øst – vest. Problemet blev løst ved, at man anbragte alteret midt på vestvæggen overfor prædikestolen, der blev anbragt midt på østvæggen. På den måde fik man en øst – vest akse. Pulpiturerne var reserveret kongefamilien, medens hoffets folk sad i stolestaderne på gulvet. På loftet er fremstillet troens sejr over vantroen i stuk og Johannes´ åbenbaring i et stort oliemaleri.

Da Christiansborg var færdigbygget 1745 forlagde kongen residensen hertil og Frederiksberg slot blev kun sparsomt benyttet. Kirkens inventar blev bortsolgt og kirkerummet i perioder anvendt til festsal og til bibliotek. Prædikestolen var solgt til en anden kirke og præsten dér ville ikke tilbagelevere den, da man begyndte at genskabe kirkerummet på Frederiksberg Slot. Det lykkedes dog til sidst at få prædikestolen hjem igen mod at give den anden kirke en kopi.

Det var et rigtig spændende besøg på et slot, der med en vis rimelighed kan betegnes som en sommerbolig. Mange af rummene, også riddersalen, var af påfaldende beskedne størrelse, ligesom mange af trapperne var meget smalle og meget stejle. Disse smalle trapper og de hemmelige paneldøre gav besøget en særlig og lidt eventyragtigt dimension.

